

Een woordje over onze eerste grote poel:

Een team van biologen heeft vast gesteld dat in de poel na twee jaar verschillende speciale libellen voorkomen wat al heel bemoedigend is. Want insecten zijn perfecte wezens om vast te stellen hoe het gaat met de biodiversiteit in het gebied.

Meer nog met insecten is niet te sjoemelen.

Een kleine opsomming:

Azuurwaterjuffer	Coenagrion puella
Bloedrode heidelibel	Sympetrum sanguineum
Bruinrode heidelibel	Sympetrum striolatum
Gewone oeverlibel	Orhetrum cancellatum
Gewone pantserjuffer	Lestes sponsa
Grote keizerlibel	Anax imperator
Houtpanserjuffer	Lestes viridis
Kleine roodoogjuffer	Erythomma viridulum
Lantaarntje	Ischnura elegans
Tengere grasjuffer	Ischnura pumilio
Vuurlibel	Crocothemis erythaea

Deze lijst komt uit het boekje:

Wandelen door de beemden van Wellen (koopprijs • 6,20)

**Uitgegeven door Educatie Limburgs Landschap vzw en samengesteld:
door Els Bijmens**

Bestellen:Educatie Limburgs Landschap vzw

Tel. 011/53.02.50 Fax. 011/53.02.59

e-mail limburgs-landschap@pi.be

Met dank aan de uitgever voor de gegevens.

Wandelkalender:

2 juni Overbroek Gelinden vertrek om 7u00 aan het gemeentehuis

2 juni de Grote Beemd vertrek om 14u00 aan de kerk van Wellen

7 juli Mettekoven vertrek om 7u00 aan het gemeentehuis

4 augustus Heers-kasteelpark vertrek om 7u00 aan het gemeentehuis

1 september Hollogne-sur-Geer vertrek om 7u00 aan het gemeentehuis

6 oktober Jongenbos Kortessem vertrek om 8u00 aan het gemeentehuis

31 november Mombeekvallei Alken vertrek om 8u00 aan het gemeentehuis

1 december Bolleberg Borgloon vertrek om 8u00 aan het gemeentehuis

Vogelwerkgroep Wellen

Jan Nuijens Langenakkerstraat 136 3830 Wellen 011/37.74.87

René Mellemans Vloeiherk 10 3830 Wellen 012/74.16.66

Etienne Vanormelingen Hertenstraat 21 3830 Wellen 012/74.57.54

Dirk Ottenburghs Herenstraat 6a 3830 Wellen 011/59.20.64

Wim Verjans Steenweg op Borgloon 12 3830 Wellen 012/74.38.33

Gemeentebestuur adviseert Wellense adviesraad voor leefmilieu

Het moet je maar overkomen als gemeentebestuur. Je bent milieuvriendelijker dan je eigen milieuraad. Wellen moet wel een heel gezonde gemeente zijn?

Achtergrond WAL

Om aan de nodige subsidies te geraken voor de uitbouw van haar containerpark en voor de aanwerving van milieuambtenaar, installeerde Wellen in het begin van de jaren negentig een adviesraad voor leefmilieu. Hij kreeg de naam WAL (Wellense Adviesraad voor Leefmilieu). De installatie gebeurde binnen het kader van de milieuconvenant tussen de Vlaamse overheid en de gemeente. De adviesraad heeft tot doel om het gemeentelijk beleid te adviseren aangaande haar milieubeleid. In feite zag het gemeentebestuur van toen die raad liever niet dan wel. Pottenkijkers, en de raad werd dan ook met “ballen onder de arm” – om een intussen bekende Wellense uitdrukking te gebruiken - geïnstalleerd. Hij werd weloverwogen bemand en - in mindere mate - bevrouwd met leden uit de verschillende geledingen en sectoren waarin een niet te onderschatten overwicht bedrijfsminnend en loyaal beleidsgericht waren. Al vlug bleek deze samenstelling de werking van de WAL te hypothekeren. Als de beste politici stemden de weinig coherente leden van deze raad niet vanuit een milieustandpunt maar wel vanuit een resem andere motieven zoals: tegen de natuurjongens, tegen de jagers, voor loyaliteit aan het beleid, “je kunt toch iemand die een initiatief neemt niets in de weg leggen” of “het is toch iemand van Wellen”, enz. Zelden vonden grondige fundamentele milieuafwegingen plaats. Zo stemde de raad op één van haar eerste beslissingen vóór de aanleg van een omleidingsweg. Als er nu iets is waar je als leefmilieuraad toch zou moeten tegen zijn, dan is het de aanleg van nieuwe wegen door gave en ongestoorde gebieden. Niet zo voor de WAL. Gelukkig strandde dat dossier op een negatief advies vanuit Brussel maar als het van de WAL had afgehangen hadden we nu een nieuwe weg gehad tussen Borgloon en Alken, dwars door de gemeente.

Kabbelend bestaan

Het bestaan van de raad kabbelde voort. Hij werd soms geconsulteerd, soms niet en moest zelfs na de laatste verkiezingen gereanimeerd worden. De tegenstanders bekritiseerden zijn slagkracht, de WAL bekritiseerde zijn geringe betrokkenheid bij het beleid. Natuurverenigingen en jagers vochten onder elkaar een robbertje uit. Zinnige dingen als stiltebeleid, natuurgebied Langenakker, padennetwerken, werden niet ernstig genomen door het beleid of de raad zette er zijn tanden te weinig in. Ieder zat er om zijn eigen belangetje te verdedigen. De vrijwillige leden hadden dikwijls niet de tijd om werk te maken van de taken die ze zouden kunnen doen. Het geldpotje dat ze van de gemeente hadden gekregen bleef onaangeroerd bij gebrek aan zinvolle initiatieven, zeg maar creativiteit (of was het frustratie).

De huismus een beschermde soort ?

Menigeen zal de wenkbrauwen gefronst hebben toen dit berichtje verscheen in meerdere kranten. Hoe kunnen ze nu een soort als beschermd opzetten als je kippenhok elke dag wordt overvallen door tientallen van deze rakkers ?

En ik spreek het niet tegen, er zijn nog mussen in ons landje. Maar wat ik ook weet, er zijn veel minder mussen dan een aantal jaren geleden. En dan hebben we het over onze huismussen.

Dit wordt niet enkel bewezen met studies door heel slimme geleerden aan één of andere universiteit. Maar tijdens onze tellingen voor de broedvogelatlas hadden we ook al iets gemerkt van deze achteruitgang.

Zo zagen we enkele jaren geleden nog heel wat mussen in de velden en was er geen haag of bosje waar geen mus in zat te tjilpen.

Dit jaar zien we meestal mussen als er huizen in de buurt zijn. En meestal alleen nog aan oudere huizen.

Zo komen we ook bij één van de oorzaken waarom er minder mussen zijn.

Als er tegenwoordig een huis gebouwd wordt dan wordt aan de dakwerker de vraag gesteld, er kunnen toch geen mussen onder het dak. Door steeds betere onderdaken en dakbedekkingen te gebruiken zorgen we ervoor dat die “lastige” mussen geen nestmateriaal onder de dakpannen deponeren. Minder werk voor de vlijtige huisvaders, maar minder geschikte nestplaatsen voor onze mussen.

Maar zoals ik al zei, er zijn meer redenen. Een andere reden is volgens mij de manier van oogsten door onze boeren. Vroeger bleef er op elk veld heel wat graan liggen. Nu zijn de graanvelden zo al minder talrijk en als die dan nog eens heel effectief gemaaid worden blijven er bitter weinig graantjes liggen voor onze mussen.

Een derde oorzaak is het gebruik van pesticiden, als ze jongen hebben schakelen mussen over op levend voedsel. En zoals het voor ons steeds moeilijker wordt om gezond te eten, geldt hetzelfde voor onze mussen. De jongen krijgen flinke hoeveelheden gif binnen met als gevolg dat er minder jongen groot worden.

Een andere oorzaak zou de uitstoot van wagens zijn die rijden op loodvrije benzine, maar dat is een conclusie die onze geleerde koppen hebben ontdekt.

Maar er zijn toch nog genoeg mussen ? Er zijn er minder, maar je ziet ze nog regelmatig.

Mijn antwoord hierop is. Uit het verleden is dikwijls genoeg gebleken dat als je een soort gaat beschermen op het ogenblik dat je ze niet meer ziet omdat er nog maar een paar over zijn dan is het meestal te laat.

Dus nu de mussen beschermen ? Ja, astublieft...

Een ding is zeker en fundamenteel: **de raad slaagde er nooit in om vanuit een gezonde milieureflectie te adviseren en te ageren laat staan een gemeentelijk milieudebat te voeren.** Daarvoor was de innerlijke verdeeldheid en het plimage van zijn leden te divers en de inzet te gering. In de WAL hebben de milieugezinden nu eenmaal niet de overhand. En dan wordt het natuurlijk moeilijk als je tot gezamenlijke actie moet overgaan. Als er dan toch eens om advies gevraagd werd, bleek de complexiteit van het dossier soms zo groot dat de raad niet de competentie had om daarover een goed oordeel te vellen; denken we maar aan de kippenwekerij te Ulbeek of het bloembollenbedrijf in Beurs.

En dan: het advies over de paintballclub

Klap op de vuurpijl vormt het recentelijk dantesk positief advies van de raad over de illegale paintballclub in de Broekbeemd. Ook hier heeft deze beslissing niets te maken met een grondige milieuafweging maar wel met een falend bestuur dat het verschil niet meer herkent tussen lokale politiek en milieubeleid en daardoor de Vlaamse milieuwetgeving aan haar laars lapt. Vanuit een gezonde milieureflex hoort die club op die plaats niet thuis. De wetgeving is daarover zeer duidelijk op drie vlakken:

- Volgens het decreet op het natuurbehoud mag je geen vegetatie wijzigen in natuurgebied,
- Volgens het Vlarem mag je geen paintballclub uitbaten in natuurgebied,
- Volgens het decreet op de ruimtelijke ordening mag je geen constructies bouwen zonder vergunning.

En toch Het bestuur van de WAL gaf een positief advies... tegen de Vlaamse regelgeving en in dit geval zeker niet vanuit ondeskundigheid. Het dossier werd uitvoerig en meermaals besproken tijdens bestuurs- en ledenvergaderingen. Voor alle duidelijkheid: de twee leden van het Bokje waren niet aanwezig op de bewuste vergadering. Hun standpunten waren nochtans bekend bij het bestuur. Wrang.

Gelukkig kende het gemeentebestuur haar wet- en regelgeving wel en gaf geen vergunning aan de inrichting. Vandaar de titel van dit artikel.

Vragen: kan een gemeente haar milieuraad nog ernstig nemen?

Voor alle duidelijkheid: principieel ja. Het principe van de milieuraad is goed en kan een steun geven aan het beleid.

Het antwoord is nee als:

1. de werking van de milieuraad door zijn samenstelling wordt ontkracht,
2. de coherentie onder andersgezinden niet groot genoeg is om tot een gezonde milieureflex komen.

In kleine gemeenten zoals Wellen waar een sterke verstrengeling bestaat tussen allerlei belangen, verenigingsvetes, loyaliteit voor het bekende, argwaan tegen het onbekende, lokale politiek en dienstverlening, enz. blijkt het zeer moeilijk te zijn om tot een objectief milieuvan advies te komen. Er wordt nogal gekronkeld in gedachten en dat hypothekeert de werking van een logisch denkende raad. We denken dan ook dat gemeente er goed aan gedaan heeft om geen gemeentelijke adviesraad voor ruimtelijke ordening op te richten en het advies te verlenen aan de provinciaal gemachtigde ambtenaar. Die gaat in ieder geval rechtlijniger en logischer denken. Hoe het met de WAL verder moet ???

Kudde nieuws:

Op dit moment nog geen kalveren, doch in mei moeten normaal 2 koeien kalven. Dit zijn Joske en Jennifer (de twee grote rood bruine koeien) Normaal lopen de koeien tot begin juni langs de Broekstraat, dus het moment om uit te kijken naar de kalfjes.

Nieuw werken in de Broekbeemd

In september 2001 hebben wij 3 nieuw poelen bij gekregen in het gebied, dus aan meer open water in de beemd wordt vol op gewerkt.

Ligging van de poelen:

Ik veronderstel dat iedereen weet waar onze eerste grote poel ligt. Ongeveer op de hoogte van Herten kerk langs de Herk (rijmt hé). De overloop van die poel loopt naar rechts daar is de volgende poel gegraven, een slootje voert het water naar de tweede poel. Let wel op die poel is op het diepste punt 1,5 meter diep.

in het verlengde van die poel richting populieren is nog een poel gegraven deze kan in de zomer droogvallen, hij is slechts 50 cm diep. De bedoeling is om te zien of op die diepte misschien nog een oude zaadbank (kiemkrachtige) zit planten uit de oude doos. Waterminnende planten.

De derde poel ligt aan Wellemolen, onze beruchte bron loop langs een gracht in de poel. De juiste ligging is aan de eerste stichel rechts achter de haag.

In april 2002 is het pas aangekochte perceel achter de koopjeshal omheind, nu gaan wij in mei 2 bruggetjes bouwen met echodallen om de runderen over de beekjes te helpen. Op de wandelweg richting molen is een stichel geplaatst, denk er aan de runderen hebben voorrang. **Hou het veilig!!**